

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Sžr/177/2012                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8012200576                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11.06.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Igor Belko               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:8012200576.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K., bytom I., zastúpeného advokátom Mgr. Marošom Ježíkom, Mnoheľova 17, Poprad, proti žalovanej: Správa katastra Kežmarok, Baštová 16/A, Kežmarok, za účasti: 1/ U., bytom R., 2/ U., R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej č. V 1914/2011 zo dňa 07. februára 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 3Sp/13/2012-14 zo dňa 02. októbra 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie v Prešove č. k. 3Sp/13/2012-14 zo dňa 02. októbra 2012 p  
o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zastavil konanie o žalobe podanej žalobcom proti rozhodnutiu žalovanej č. V 1914/2011 zo dňa 07.02.2012 o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe darovacej zmluvy zo dňa 27.10.2011 uzavretej medzi neb. F., rod. L., nar. XX.XX.XXXX (zomrelou dňa XX.XX.XXXX, do ktorej práv a záväzkov vstupujú jej dedičia: a/ U., nar. XX.XX.XXXX a b/ U., rod. L.) ako dárkyňou a U., nar. XX.XX.XXXX ako obdarovaným, podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), v znení neskorších predpisov. Vzhľadom k tomu, že dňa 03.12.2011, t. j. po podaní návrhu na vklad dárkyňa zomrela, žalovaná odvolávajúc sa na právny názor Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) vyjadreného v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/196/2005, podľa ktorého, ak rozhodnutie o povolení vkladu práva do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života prevodcu a právne účinky vkladu nenastali ku dňu podania návrhu na vklad, boli nehnuteľnosti v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom, návrh na vklad zamietla. Žalobca podanou žalobou zo dňa 25.07.2012 namietal, že je účastníkom konania a žalovaná s ním v predmetnom konaní ako s účastníkom konania nekonala. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žiadnemu účastníkovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo došiel k záveru, že vzhľadom na osobitné ustanovenie katastrálneho zákona vo vzťahu k definícii účastníka konania vyjadrenej v § 30 ods. 1 nie je možné aplikovať v predmetnej veci ust. §14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Nebolo teda povinnosťou žalovanej konať v zmysle § 30 ods. 1 katastrálneho zákona so žalobcom ako s účastníkom vkladového (katastrálneho) konania a v predmetnej veci nie je daná vecná legitimácia žalobcu na podanie žaloby a žalobcu je treba považovať za osobu, ktorá nie je oprávnená podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovanej zo dňa 07.02.2012 č. V 1914/2011. Následne súd podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovanej zruší a vec vráti žalovanej na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V odvolaní žalobca namietal, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď si osvojil názor, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, čo žalobca považuje za absurdné, nakoľko sa domnieva, že v danom prípade je nutné aplikovať ust. § 250b ods. 2 OSP.

Žalobca v odvolaní poukazoval na skutočnosť, že žalovaná si bola vedomá ďalšieho prebiehajúceho konania č. V 1927/2011, ktorej účastníkom bol žalobca ako kupujúci a U. ako predávajúci a tiež, že žalovaná vedela, že z dôvodu zamietnutia návrhu na vklad vo veci č. V 1914/2011 bude zamietnutý aj návrh na vklad vo veci č. V 1927/2011, kde bol účastníkom aj žalobca, no napriek tomu sporné rozhodnutie žalobcovi nedoručila pričom obe vkladové konania riešila a rozhodovala v rámci žalovanej tá istá osoba.

Podľa názoru žalobcu v zmysle ust. § 22 ods. 5 katastrálneho zákona s poukazom na § 14 ods. 1 správneho poriadku bola žalovaná povinná doručiť rozhodnutie č. V 1914/2011 zo dňa 07.02.2011 aj jemu ako účastníkovi správneho konania, a to z dôvodu, že v čase vydávania rozhodnutia prebieha aj konanie pod č. V 1927/2011, ktorého je účastníkom, a teda rozhodnutie sa dotýka aj jeho práv ako kupujúceho, ktorý zaplatil za nehnuteľnosť kúpnu cenu. Trval na tom, že žalovaná nepostupovala v súvislosti s vyššie uvedeným zákonným postupom, čím mu odňala žalobcovi možnosť konať vo veci.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila aj žalovaná, ktorá navrhla napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť.

Vo svojom vyjadrení uviedla, že keď nezaslala svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad č. V 1914/2011 žalobcovi ako účastníkovi konania, postupovala v súlade s ust. § 22 ods. 5 katastrálneho zákona. Poukázala na to, že pojem účastníka konania je v ust. §14 správneho poriadku vymedzený veľmi všeobecne, a preto sa dáva prednosť osobitným predpisom, v danom prípade katastrálnemu zákonu, ktorý bližšie určuje kto je účastníkom konania. Katastrálny zákon platný do 31.12.2001 osobitnú úpravu účastníka konania nemal a používala sa všeobecná úprava obsiahnutá v § 14 správneho poriadku, no s účinnosťou od 01.01.2002 bolo novelizované ustanovenie § 30 ods. 1 katastrálneho zákona a v súčasnosti platná úprava v tomto ustanovení definuje pojem účastníka konania o povolení vkladu. Pre účely konania o vklade je potrebné zúžiť pojem účastník konania oproti všeobecnej právnej úprave správneho konania len na účastníkov právneho úkonu, preto námietku právneho zástupcu žalobcu označila za bezpredmetnú a nemajúcu oporu v zákone.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246 ods. 1 OSP v spojení s §10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) došiel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovanej vyplýva, že žalovaná vydala rozhodnutie č. V 1914/2011 zo dňa 07.02.2012, ktorým zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe darovacej zmluvy. Tomuto rozhodnutiu

predchádzalo rozhodnutie žalovanej zo dňa 10.11.2011 o prerušení katastrálneho konania v súlade s § 31a písm. c/ katastrálneho zákona, v ktorom určila účastníkom tohto konania lehotu 30 dní na odstránenie nedostatkov návrhu na vklad doložením dodatkov k zmluvám v ktorých bude opravené záhlavie zmluvy.

Počas plynutia lehoty určenej v rozhodnutí o prerušení konania bolo žalovanej oznámené, že účastníčka vkladového konania F. dňa XX.XX.XXXX zomrela. Na základe tohto oznámenia žalovaná konanie o povolenie vkladu dňa 03.01.2012 prerušila do doby právoplatného skončenia dedičského konania.

Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že žalovanej bol dňa 27.01.2012 doručené osvedčenie o dedičstve po neb. F., rod. L. pod zn. 3D 302/2011 na základe ktorého dedičmi nehnuteľnosti v k.ú. F., ktorá bola predmetom vyššie uvedenej darovacej zmluvy sa stali U., rod. L., dcéra nebohej a U., syn nebohej, obaja v podiele 1 v pomere k celku, ktorý zároveň vystupoval v darovacej zmluve ako jediný obdarovaný v celosti. Po preskúmaní návrhu na vklad vlastníckeho práva v zmysle predloženej zmluvy a s prihliadnutím na osvedčenia o dedičstve správny orgán dňa 07.02.2012 návrh na vklad vlastníckeho práva podľa § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona zamietol. Rozhodnutie bolo doručené účastníkom konania dňa 09.02.2012 a právoplatnosť nadobudlo dňa 12.03.2012.

Proti rozhodnutiu zamietajúcemu návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podal žalobca žalobu, ktorou namietal, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené len účastníkom - dedičom nebohej napriek tomu, že v čase vydávania tohto rozhodnutia žalovaná vedela, že daná nehnuteľnosť je predmetom ďalšieho vkladového konania vedeného pod č. V 1927/2011, ktorého účastníkom je žalobca ako kupujúci a jeden z dedičov nebohej ako predávajúci, a že z dôvodu zamietnutia návrhu na vklad vo veci č. V 1914/2011 bude zamietnutý aj návrh na vklad č. V 1927/2011.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podľa § 249 ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 30 ods. 1 katastrálneho zákona účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti (ďalej len „účastník konania“).

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V uvedenej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Prešove postupoval správne, keď konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 OSP z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba.

Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní uviedol v zásade rovnaké dôvody aké uvádzal v žalobe, s týmito sa súd prvého stupňa vyčerpávajúcím spôsobom vysporiadal, jeho závery vychádzajú s náležite zisteného skutkového stavu a správnej aplikácie príslušných zákonných ustanovení, preto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že katastrálny zákon je svojim charakterom lex specialis vo vzťahu k správneho poriadku a v porovnaní s ním definuje účastníka konania odlišne. Podľa katastrálneho zákona, na rozdiel od správneho poriadku, ktorého definícia účastníka konania je širšia, je účastníkom konania o povolení vkladu účastník právneho úkonu, na základe ktorého má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo. V konaní o povolení vkladu sú účastníkmi konania teda len osoby uvedené v zmluve, v danom prípade darca a obdarovaný (resp. ich právni nástupcovia) t. j. osoby, o ktorých právach sa priamo koná. Žalobca takou osobou v administratívnom konaní nebol, preto žalovaný s ním dôvodne ako s účastníkom konania nekonal a za takých okolností súd prvého stupňa správne ustálil, že sa na neho nevzťahuje ani ust. § 250 ods. 2 OSP, a teda nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Žalobu teda podal žalobu ako osoba k takémuto úkonu nie oprávnená a preto pokiaľ súd prvého stupňa konanie v zmysle ust. 250d ods. 3 OSP zastavil, rozhodol v súlade so zákonom, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle ust. § 219 ods. 1 OSP jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd s poukazom na ust. § 224 ods. 1 v spojení s 250k ods. 1 OSP neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.